

اثنا عشر رسالة

[87] حکم موضع وفاق و محل اتفاق است و دلیل مصباح و مبسوط و سرایر و معتبر که در
مسألة سابق منقول شد بآن منحصر نمیشود از انجهت که خصوصیت استنجا در نهی از استعمال آب
یا آلت مغصوب مدخلیت ندارد بلکه مطلق تصرف در مغصوب متعلق نهی است و این تصرف مخصوص از
افراد آن مطلق است و فرد از عوارض طبیعت مطلق میباشد بخلاف نهی از استعمال محرّمات که از
حیثیت خصوص استنجاست پس قیاس احدهما بر دیگری چنانچه مسلک مختلف و منتهی و شرح قواعد
و ذکر است قیاسی است مع الفارق و متضمن خلط ما بالعرض است بما بالذات و این بحث از سوانح
وقت و از خواص این کتابست مسألة اگر قلع عین نجاست از محل باستعمال يك سنگ یا دو سنگ
حاصل شود اکمال انصاب عدد و استعمال سنگ سیم لازم است علی الاظهر و در ذکر فی الاشبه گفته
و همانا که لفظ اظهر بلکه اصح بحسب اصطلاح فقها نسبت باین مقام اوفق باشد بمقتضای ظاهر نص
فلیمسح ثلث مسحات در حدیث شریف نبوی و مدلول تحریک من الاستنجا ثلثه احجار در حدیث ابی
جعفر الباقر علیه السلام و مفهوم حدیث ابی عبد الله الصادق علیه السلام که فرموده جهت السنه
بثلثه
